

Begæringer om *Genoptagelse af en Straffesag* henhører efter Reglerne i Retsplejelovens Kapitel 86 under selve den Ret, der har paakendt Sagen. Det vil imidlertid efter Regeringens Opfattelse for mange være uforstaaeligt, at den samme Domstol, der har truffet den Afgørelse, mod hvilken Kravet om Revision rejses, saaledes skal tage Stilling til Begæringen herom, og den Omstændighed, at Tilladelsen til fornyet Foretagelse af Sagen kan synes at indebære en Kritik af den tidligere Afgørelse, vil derfor, naar Genoptagelsen nægtes, kunne skabe Jordbund for Angreb, der, uanset manglende objektivt Grundlag, kan befrygtes at volde Usikkerhed og Utryghed i vide Kredse.

I den følgende Fremstilling er først gengivet Lovforslaget i dets *oprindelige* Skikkelse, derpaa — efter en Omtale af Retsplejeudvalgets og Dommerforeningens Stilling til Sagen — de i Folketinget stedfundne *Ændringer* (navnlig vedrørende §§ 1 og 9) og Tilføjelser. I Forbindelse hermed er sluttelig gjort Rede for de forskellige Partiers Synspunkter.

Appelrettens Sammensætning m. v., §§ 1—5.

Efter Regeringens] *oprindelige* Forslag indeholdt § 1 følgende Hovedbestemmelser om Appelrettens Opgaver og Sammensætning:

Begæringer om *Genoptagelse af en Straffesag*, jfr. Kapitel 86, og Sager om *disciplinær Forfølgning* mod en Dommer efter § 49 behandles og paakendes af den særlige Appelret. Appelretten, hvis Sæde er i København, bestaar af 5 *Medlemmer*, der efter Indstilling af Justitsministeren beskikkes af Kongen for 8 *Aar* ad Gangen. Inden for dette Tidsrum kan intet Medlem afsættes uden ved Dom, hvorimod et Medlem udtræder, naar Betingelserne for dets Beskikkelse ikke længere er til Stede.

De tre Medlemmer skal være en *Højesteretsdommer*, en *Landsdommer* og en *Underretsdommer*; om Beskikkelsen af disse Medlemmer sker Indstilling til Justitsministeren fra henholdsvis Højesteret, Landsretterne og Den danske Dommerforening, saaledes at der til hver af Stillingerne bringes tre Personer i Forslag.